

РЕШЕНИЕ

№ 30469

гр. София, 31.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2780** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.12 от Закона за държавния служител /ЗДСл./.

Образувано е по жалба на М. Г. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №2181-К-4680 от 17.02.2026г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.12 от ЗДСл. в срока за изпитване е прекратено служебното й правоотношение за длъжността „старши експерт“ в сектор „Координация и административно обслужване/ КАО/ към отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГД „Национална полиция“-МВР.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Твърди се, че заповедта е процесуално и материално незаконосъобразна, както и постановена в несъответствие с целта на закона. Визира се, че преди заемане на процесната длъжност въз основа на конкурс, лицето е работило на сходна длъжност. За тази длъжност между страните е имало трудово правоотношение и въз основа на §.36, ал.2 от ПЗР на ЗДСл. -чл.12 е неприложим. Подчертава се, че през периода на изпълняване на задълженията по трудовото правоотношение работодателят е бил запознат и е изпитал качествата на лицето, поради което няма необходимост да тече срока за изпитване по чл.12 от ЗДСл., именно чиято цел е да подложи на изпитание способността на лице, което за първи път се назначава на държавна служба. Акцентираща се на това, че М. П. работи от години в същия сектор, за което е получавала високи оценки с изключение на оценката за последвалата длъжност. В тази насока се твърди, че е допуснато процесуално нарушение, за което е възразено. Релевира се довода, че има недобросъвестно упражняване правомощията на органа, поради което издадената заповед е незаконосъобразна и се моли да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично и чрез адв.В.. Претендират се разноски.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител - оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Претендира юрк.възнаграждение. Представя писмени бележки от 28.07.2026г.. В същите се изтъква, че се касае за срок за изпитване качествата на лицето на длъжността, заета за първи път чрез конкурс като държавен служител. Визира се, че и от гласните доказателства се установява, че лицето е имало дефицити за изпълнението ѝ вкл. за това е индиция и факта, че прекият ѝ ръководител е отказал да свидетелства. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩЕТО НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО , НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 26.02.2026г. по отношение на връчване от 18.02.2026г. е в срок, от адресат на акта с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се установява следното:

Видно от докладна записка №328бр-7570 от 09.02.2026г. на л.12 М. П. е заемала длъжността „старши експерт“ в сектор „Координация и административно обслужване/ КАО/ към отдел „Информационни технологии, анализ и планиране, координация и административно обслужване“ при ГД „Национална полиция“-МВР въз основа на заповед № 8121 К-555 от 30.01.2025г. след проведен конкурс, считано от 05.02.2026г..Със Заповед №8121К-1088 от 12.02.2026г. е преназначена на същата позиция, но в друг отдел на дирекцията „Координация и информационно-аналитична дейност“ /заб. видно от досието, поради настъпилото изменение в щата/. От назначаването е ползвала 21 дни платен отпуск, който съобразно чл.12, ал.3 от ЗДСл. не се включва в срока за изпитване. С докладната от Директора на ГДНП е предложено на министъра да прекрати служебното ѝ правоотношение на основание чл.12, ал.1 от ЗДСл..

Видно от акт за встъпване в длъжност на 05.02.2026г. лицето е започнало да изпълнява служебните си задължения.

Съответно с оспорената заповед издадена на 17.02.2026г. е прекратено служебното ѝ правоотношение.

В съдебното производство е приложено заверено копие от досието на лицето. Видно от същото годишна оценка към 30.01.2026г. е, че изпълнението от страна на служителя не отговаря на изискванията, тъй като събирането, анализирането и обобщаването на информацията, както и планирането и координацията на работата е по начин, които не води до висок краен резултат, както и лицето не съдейства за справяне с възниквалите конфликти. Веднага след връчване на оценката е последвал описания по-горе доклад с предложение за прекратяване на правоотношението по чл.12, ал.1 от ЗДСл..

Към досието е и заповед от 30.10.2025г. за награждаване на 15 служители за постигнати високи резултати, сред които М. П.. Персонална награда за същото има само П. със заповед от 23.06.2025г.. През 2025г. П. е участва в 2-дневни конференции на МН полицейска асоциация в съседни държави. За по-дълъг период лицето е посетило и САЩ за участие в 69-та сесия на Комисията на ООН по положението на жените.

Представени са към досието и данни за конкурса -обява, протокол за избор. Лицето е подало заявление за назначаване на държавната служба от 07.01.2025г.. Съответно акта за встъпване е от 05.02.2026г..

Видно от кадровата справка към досието М. П. работи в системата на МВР от 04.08.2021г. като системен оператор /деловодство/.

По делото са събрани гласни доказателства. Видно от показанията на св.С.В., Т.К. и С.Н. -оспорващата е проявявала поведение, което е проблемно. Така св.В. -работеща в същия отдел, споделя, че П. я е обиждала за работата ѝ пред колегите. Споменава, че същата е била викана за поведението си при началниците. Споделя, че е имало напрежение и е била тревожна като е ходила на работа. С колегките ѝ са пиели валериан преди работа. Прави сравнение, че

понастоящем работата е спокойна и работата е свършена, докато под ръководството на П. е имало неразпределени преписки. Същото казва и св.К. работила около 5 месеца с П.. Последната се е дълга, неколегиално, арогантно, сякаш другите са по-ниско от нея. Обстановката била напрегната, за разлика от сега. Лично е чувала П. да нарича св.В. „глупачка“, да я упреква, че работи бавно. Знае, че са я викали във връзка с работата ѝ при ръководството. След напускането споделя, че П. се е интересува от работата, че е притеснявала други служители с обаждания, затова я е блокирала. За същото казва и св.В., че лично ѝ се обадила вкл., че я е заплашвала.

Съдът дава вяра на показанията на тези свидетелки -В. и К.. Същите са разпитани в едно съдебно заседание, едната е отстранена при разпита на другата и дават идентични показания. Показанията им съответстват с тези на св.Н. от предходното съдебно заседание, която е била пряк началник на П. от 08.10.2025г.. Уточнява, че не ѝ е била ръководител, докато преди това или докато е била системен администратор. Визира, че двете длъжности са различни. Споделя, че определено П., след като е била назначена на държавна служба – е имало сигнали от колежки за поведението ѝ. Неизпълнение на задачи, забавяне на срокове. Уточнява, че лично я е наблюдавала вкл. устно я е предупреждавала. Понастоящем визира, че няма подобни проблеми в отдела и няма забава. Отделът е от 30 служители, като само трима са експертите. Няма назначено лице на мястото на П. и досега. Допълва, че преди П. да стане държавен служител и тя е била експерт, но е работила в друга стая, като пак е чувала за конфликти.

Съдът кредитира показанията на тази група от свидетели. Те са непосредствени, взаимно се допълват и не си противоречат. Отделно намират опора и сред останалите доказателства - по делото е представена писмена докладна от 22.12.2025г. за поведението на П. -л.31, подписана от 9 нейни колеги. В същата отново се споменава за системно нагрубяване, унижение и непристойно поведение към колегите ѝ.

Не кредитира за качеството и поведението на работа на П. показанията на св.Ивковска. Същата е в друг отдел и на друга длъжност. Впечатленията ѝ за позитивен човек и работлив – съдът не ги оспорва, но същите са на база не цялостното поведение на лицето и работа, а на база на отделни контакти между лицата, които епизодични. Съдът касателно компетентността на П. – кредитира показанията на св.Ивковска, тъй като и останалите свидетели – не споделят нищо различно. Отделно е логично и П. да е имала компетентност за толкова години работа в МВР като системен оператор, но въпросът е дали е можела да се справя с новите отговорности и задължения, продиктувани от държавната служба. При същата на преден план изпъкват нови отговорности извън изпълнителски умения. Така по делото са представени и 2-те длъжностни характеристики. Видно от дл.характеристика за дл. „системен администратор“ на л.46 основните задължения са в областта на документооборота- да изготвя, да регистрира, входи и т.н. документи. Вече при длъжността „старши експерт“, видно от характеристиката на л.43-44 има задължения като организиране, координация, контрол, отчет пред началник отдела. Изискванията за 2-те длъжности са различни, което е разбираемо вкл. и образователен ценз.

Следователно СЪДЪТ прави следните изводи освен горепосочените констатации:

Издадената заповед е постановена от компетентен орган -министъра като орган по назначаването. Правилно е приложено правното основание на чл.12, ал.1 от ЗДСл.. За първи път лицето заема държавна служба за длъжността „старши експерт“ в отдела. Длъжността „системен администратор“ има сходни функции, но не е идентична. За същата не тече срок по чл.12 от ЗДСл., такъв се поражда само за държавната служба, считано от датата на заемането ѝ. Видно от преписката лицето е встъпило на 09.02.2025г., ползвало е отпуск от 21 дни, поради което издаването на заповедта на 17.02.2026г. е в 1-годишния срок за изпитване. Той е в ползва на органа по назначаването. Същият без мотиви може да прекрати служебното правоотношение по

преценка за целесъобразност. Тя не подлежи на съдебен контрол. Въпреки изложеното едно от изискванията за законосъобразност на заповедта е -тя да е в съответствие с целта на закона. По делото не се установява оспорения акт да е издаден в преследване на друга цел. Видно от събраните гласни доказателства - лицето на новата длъжност като държавен служител, въпреки професионалните си качества, проявява поведение, което създава напрежение в отдела. Това се отразява и на работата съответно на всички. Съдът не оспорва професионалните качества на лицето, докато е било системен администратор, считано от 2014г.. Приема, че П. е придобила опитност и рутина, които вероятно представят служителката като знаещо и компетентно лице, в каквато насока са показанията на св.Ивковска, наградите, командировките. Следва да се има предвид, че показанията на останалите свидетели не визират некомпетентност, а точното обратното, но акцентират на липса на овладяност на поведението на лицето, обиди, неколегиалност и поради това напрегната обстановка. Каквато ѝ да е причината -извода е, че след заемането на държавна служба - П. не покрива изискванията за такава вкл. и предвид принципите по ЗДСл. и Кодекса за поведението на държавния служител и ответникът има право да я освободи по чл.12, ал.1 от ЗДСл., което се е и случило. Посочи се, че въпреки наградите, които трябва да се има предвид, че са преди писмената докладна за поведението на лицето – не може да се установи, че заповедта е издадена в преследване на друга цел. Трябва да се има предвид, че отново от показанията на свидетелите, се установява, че посочената обстановка на напрегнатост, обиди и неовладяност – се е отразила като цяло на работния процес и е довела до необработени преписки, каквато обстановка след напускането на П. – не се наблюдава.

Следователно – има валиден ИАА, в производство без процесуални нарушения, при материална законосъобразност и в съответствие с целта а закона, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора на ответника трябва по НЗПП вр. с ЗПП да се присъди исканото юрк.възнаграждение в минимален размер от 102 евро.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователната жалбата на М. Г. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №2181 к-4680 от 17.02.2026г., издадена от Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.12 от ЗДСл в срока за изпитване е прекратено служебното ѝ правоотношение за длъжността „старши експерт“ в сектор „Координация и административно обслужване/ КАО/ към отдел „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГД „Национална полиция“-МВР.

ОСЪЖДА М. Г. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]бл.302 да заплати на МВР-ГДНП юрисконсултско възнаграждение от 102 евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез АССГ пред ВАС. Преписи.

Съдия:

СЪДИЯ: